

(עציר) מסוודה מדינת ישראל נ' מסוודה (עציר) מ"פ 27988-04-11

בפני כב׳ השופט אמנון כהן

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אביה גליקסברג-בניטה

המאשימה

נגד

לואי מסוודה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

הנאשם

גזר דין

הנאשם, כבן 20, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ייצור נשק, חבלה בכוונה מחמירה וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, בעת שהתקיימו התפרעויות אלימות בכפר סילוואן בירושלים באזור בתי היהודים בשכונה, ייצר הנאשם יחד עם ארבעה אחרים, 15 בקבוקי תבערה בדרך של מילוי בקבוקי זכוכית בחומר דליק ובד.

הנאשם הודה, כי במהלך ההתפרעויות בה יודו בקת״בים ואבנים, יידה הנאשם בעצמו בקבוק תבערה ו-2 אבנים לעבר בתי היהודים ולעבר כוחות הביטחון שנכחו במקום במסגרת תפקידם.

בקבוקי התבערה והאבנים שיידו המתפרעים, פגעו בכלי רכב של כוחות הביטחון ובקירות בתי היהודים.

במהלך האירועים, כתוצאה מזריקת בקבוק תבערה על ידי מתפרע אחר, נפצע קצין מג״ב שהיה בקרבת מקום במסגרת תפקידו ונגרמו לו כוויות ברגל. כמו כן, כתוצאה מידויי בקת״ב על ידי מתפרע אחר, נפגע עובר אורח תמים ופניו נשרפו.

ת״פ 27988-04-11 מדינת ישראל נ׳ מסוודה(עציר)

במסגרת הסדר הטיעון, הורשע הנאשם על פי הודאתו ולנוכח גילו, הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן לעניין העונש.

הסדר הטיעון לא התייחס לעניין העונש, והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

בנוסף, הוסכם, כי הנאשם יהיה רשאי לטעון, כי הבקת״ב שהוא זרק, לא פגע באיש או בחפץ.

שירות המבחן ציין, בין היתר, כי הנאשם לקח אחריות חלקית למעשיו ומזער מחומרתם, אך הביע צער על מעשיו. כמו כן, צוין, כי הנאשם עשה את אשר עשה, על רקע מערכת יחסית מורכבת ורווית מתח בין השוטרים לכפר בו הוא מתגורר.

בסופו של תסקיר, העריך שירות המבחן, כי הנאשם אינו מתאים להשתלב בטיפול ונמנע מהמלצה בכיוון זה.

שירות המבחן המליץ, כי בשיקולי הענישה ילקחו בחשבון העובדה, כי זוהי העבירה הראשונה של הנאשם והבעת החרטה שהביע בפני שירות המבחן על השלכות מעשיו.

התביעה ציינה את חומרת העבירה ואת העובדה, כי מדובר במעשים שנועדו לפגוע ביהודים באשר הם יהודים, מעשים שנובעים מתוך אידיאולוגיה של שנאה וביקשה שבית המשפט יוציא מסר הרתעה גם למען יראו ויראו.

התביעה ציינה את היקף התופעה הנעשית, מדי יום ביומו, ואף הגישה דו״ח בעניין זה.

יצוין, כי בית משפט זה מתמודד כמעט מדי יום עם תופעות של יידוי אבנים, השלכת בקבוקי תבערה והצתות על רקע לאומני ונראה, כי הענישה שהוטלה במקרים אחרים, לא הועילה ולא הרתיעה מלחזור ולבצע עבירות שיש בהם כדי לסכן חיי אדם ובעיקר את אנשי כוחות הביטחון.

ת״פ 27988-04-11 מדינת ישראל נ׳ מסוודה(עציר)

ב״כ הנאשם ביקש, בין היתר, להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בהודאתו ובהעדר הרשעות קודמות.

יצוין, כי עניינם של חבריו של הנאשם, טרם הסתיים והדיון בעניינם קבוע להוכחות.

בעניין זה, ביקש ב״כ הנאשם להתחשב בעובדה, כי הנאשם שיתף פעולה עם המשטרה וכי חסך מזמנו של בית המשפט.

כל צד הגיש פסיקה התומכת, לטענתו, בעמדתו לעניין העונש, אך, כידוע, הענישה הינה אינדוידואלית, וכל מקרה יש לדון לפי נסיבותיו.

בית המשפט העליון ציין לא אחת שעל בתי המשפט "להעביר מסר חד משמעי ונוקב של הרתעה מפני מעשים אלו שחוזרים ונשנים לצערנו ולא פעם מסתיימים בפגיעה ממש", וכן, "כי במעשים אלו שמבוצעים על רקע אדאולוגי-לאומני, נדחים שיקולי ענישה אחרים מפני שיקול ההרתעה" (ראה ע"פ 1163/07 מוחמד אבו ח'דיר נ' מדינת ישראל מיום 29.3.07 (לא פורסם) וע"פ 9201/06 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם) מיום 6.3.07).

הגם, שבקבוק התבערה והאבנים אותם יידה הנאשם לא פגעו, בסופו של דבר באדם או במבנה, אין בכך כדי להקהות את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר ביחד עם חבריו יצר סיכון ממשי לחיי אדם.

הנאשם וחבריו יצרו לא פחות מ-15 בקבוקי תבערה, אשר כתוצאה מהם, נפגעו קצין מג״ב ועובר אורח וכן נפגעו כלי רכב של כוחות הביטחון וקירות בתי היהודים.

המחוקק קבע, כי רף הענישה בגין ביצוע העבירה של חבלה בכוונה מחמירה הינו 20 שנה, גם כאשר מדובר בניסיון לפגוע ולא התנה את חומרת הענישה בפגיעה ממש.

המחוקק ביקש גם להחמיר בענישה בגין עבירה של ייצור נשק וקבע לצידה רף ענישה של עד 15 שנות מאסר.

ת"פ 27988-04-11 מדינת ישראל נ' מסוודה(עציר)

בנסיבות אלה, מתגמדות הנסיבות האישיות של הנאשם למול האינטרס הציבורי ובעיקר אלמנט ההרתעה.

אם החלטתי שלא למצות את מלוא חומרת הדין עם הנאשם, היה זה בעיקר בגלל העובדה שהנאשם שיתף פעולה עם המשטרה מהרגע הראשון ומסר בחקירתו פרטים לגבי המעורבים האחרים בפרשה.

בשים לב לכך ולאחר ששמעתי דבריהם של ב״כ המאשימה ושל ב״כ הנאשם ועיינתי בתסקיר שירות המבחן, מוטל בזה על הנאשם עונש כדלקמן:

מאסר לתקופה של 6 שנים החל מיום מעצרו דהיינו, מיום 3.4.11.

מאסר על תנאי למשך 24 חודש ואולם, הנאשם לא ישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה כלשהי בנוגע לנשק, בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, או חבלה בכוונה מחמירה, או תקיפת שוטר, לרבות ניסיון לתקיפת שוטר ויורשע עליה.

הצדדים רשאים לערער על פסק הדין בפני בית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

גזר הדין יישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ב, 10 אוקטובר 2011, במעמד הצדדים.

אמנון כהן ,שופט